

Ændringsforslag under Nr. 12 til § 6 af Berg og C. Navn:

§ 1ste Stykke, 4de Linie, ændres "tilstaas" til: „ved Finantsloven bevilges“ forkastedes med 57 St. mod 15.

Ændringsforslag under Nr. 14 til samme Paragraf af Ordføreren (Tutein):

2det Stykke udgaar. Vedtoges enstemmig med 58 Stemmer.

Derved bortfaldt Ændringsforslag Nr. 13.

Lovforslaget (se Till. C.) vedtoges enstemmig med 68 St.

Lovforslaget vil nu blive tilstillet Lands-thingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Lov om Eftertryk m. m. af 29de December 1857.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

N. S. Larsen: Det foreliggende Lovforslag er vel ikke betydeligt i kvantitativ Henseende, men det er næppe saa uskyldigt, som det er lille til. Heldigvis falder det i to temmelig forskjellige Dele, saa at jeg antager, at man kan tilegne sig den ene Del, hvorledes man saa end stiller sig til den anden. § 1 af Lovforslaget, som gaar ud paa at forlænge den Tidsfrist, i hvilken en Forfatter er beskyttet mod Fortryk og at forlænge Beskyttelsen overfor Opsørelse af dramatiske Værker og musikalske Kompositioner fra 30 til 50 Aar, er Noget, som jeg ikke antager, at man kan have noget Bæsentligt at indvende imod, naar man engang er kommen ind paa at forlænge Beskyttelsen for den literære og kunstneriske Eiendomsret til dette Tidsrum. Jeg tror da, at man ikke vil kunne have nogen Betænkelse ved at lade den fulde Beskyttelse gjælde ogsaa overfor Fortryk og Opsørelse af dramatiske Værker, selv om man øvrigt kunde mene, at man ikke ved de lange Friste tager for-nødent Hensyn til de Krav, som Samsundet

har at stille paa disse Omraader. Men hvad § 2 angaar, maa jeg tillade mig at udtale, at det er en Paragraf, som det ikke er let at finde nogen antagelig Begrundelse for. Paragrafen forbyder under Straf at udgive eller opføre „Dramatiseringer“ af Andres Værker. Naar man giver en Straffebestemmelse, er det dog den allerførste Forbring, at Lovgiveren selv veed, hvad det er, han vil forbyde. Han maa i det Mindste selv have et Begreb om, hvad det er for en Handling, der for Fremtiden skal være strafbar. Spørger man nu, hvad der forstås ved Dramatisering af et fremmed Arbejde, saa maa man forgjæves vente paa Svar. Den høitærede Indenrigsminister, der har forelaagt dette Lovforslag — i alt Fald denne Del af Forslaget er han Mester til — udtalte ved Sagens 1ste Behandling i det andet Thing, „at enhver Dramatisering, der støtter sig paa et tidligere udgivet Værk, ikke i og for sig kan siges at være strafbar, men paa den anden Side finder der bitterlig Dramatiseringer Sted, der ubetinget maa siges at være illoyale“. Altsaa den ærede Ministers Stilling til Sagen er den, at der er Dramatiseringer, som ikke ere strafbare, som ere tilladelige; men der er andre, der ere illoyale og util-ladelige. Naar nu Lovforslaget under Straf forbyder enhver Dramatisering, saa er dette fra det nævnte Standpunkt dog noget høist Giendommeligt, og jeg synes, at det umuligt kan gaa an. Man maa virkelig først gjøre sig selv klart, hvad det er, man vil forbyde, før man forbyder det. Jeg veed ikke, om det er muligt at finde en fornuftig Begrænsning af Dramatiseringsbegrebet, saaledes at man virkelig kan forbyde at give en Lov, som under Straf forbyder visse Arter af Dramatisering. Jeg veed det ikke, men jeg vil tillade mig at betvivle det. Men i alt Fald, indtil det er lykkedes at finde en saadan Begrænsning, maa jeg anse det for at være juridisk umuligt at give Lovbud for den Art af Virksomhed. Jeg vil tilføje, at jeg i det Hele taget ikke er i Stand til at overskue Konsekventerne af den Bestemmelse, som § 2 indeholder. Nu er jo Retstilstanden den, at man forbyder enhver mekanisk Gjengivelse af Andres Skrifter eller Andres Værker, hvorimod man ikke forbyder at benytte tidligere udkomne Skrifter i et selvstændigt Arbejde. Det, man forbyder nu, er den mekaniske Tilgivelse, det — saa at sige — at stjæle Andres Tanker i en bestemt Form, hvorimod det er fuldstændigt tilladeligt at laane eller videre bearbejde Andres Tanker; man kan ikke forbyde det og har ikke tænkt paa at forbyde det tidligere.